

Avonturier **BEN VALKS** gaat na succes in zakenleven droom waarmaken

DROMEN. DAAR heeft hij er genoeg van. Toch heeft Ben Valks (39) de uitstervende eigenschap om ze waar te maken. De zakenman hing zijn succesvolle

bedrijf in Doebai een paar jaar geleden aan de palmbomen en bereist sindsdien de uithoeken van onze planeet, waar hij bloedstollende avonturen beleeft. Na de zomer

vertrekt hij naar de binnenlanden van Brazilië. De droom: oog in oog staan met de zwarte jaguar, het mysterie van de jungle en nog nooit in het wild gefilmd. De stichting om

dat voor elkaar te krijgen zag deze week het levenslicht. „Ik doe het niet alleen en niet voor mezelf. Mijn team doet het voor een uniek dier dat zich niet kan verdedigen.”

Oog in oog met

ZWARTE JAGUAR

door **ROB HAMMINK**

AMSTERDAM,
zaterdag

We herinneren hem aan zijn helse avontuur in Alaska: de Iditarod, de langste en zwaarste hondsledewedstrijd ter wereld, waar hij in 2006 als eerste Nederlander ooit aan deelnam. De knagende kou voelt hij nog dagelijks in zijn vingers ondanks dat de bijna 2000 kilometer lange tocht van Anchorage naar Nome alweer een vier jaar achter hem ligt. Er is ondertussen zo veel gebeurd. Tijd buitelt over een woordenstroom en de woordenstroom weer over aanstaande plannen.

Het kost moeite om de levenslust van Ben Valks in het gareel te houden. Gisteren is gisteren. Het doel ligt in morgen. Of meer specifiek: in de binnenlanden van Brazilië. Daar zal hij na de zomer, nadat zijn boek *No Risk, No Life* is verschenen, met zijn team leven, afgesneden van de bewoonde wereld. „Tot we er een zien.”

Daarmee bedoelt hij de zwarte jaguar, de geest van de jungle. Het buitenaards soepele roofdier dat opereert in de nacht, snel is als een pijl en het centrum van vele mythes van onder meer de Azteken. De superlatieven stapelen zich tijdens deze lunch naast de club-sandwich op. „Het magische dier is de schakel tussen hemel en aarde. De Maya's dachten zelfs dat hij verwant was aan de goden.” Met groot respect: „Jaguars doden met een gerichte beet in de nek. Het zijn prachtige, levende machines. Pijnlijke cijfers willen dat er nog maar een paar duizend in leven zijn. Ze worden nog steeds afgeschlacht voor hun prachtige pels en mensen zijn altijd bang voor hem geweest.”

Duidelijk. Valks is geen steek veranderd sinds wij hem volgden in het eindeloze Alaska. Nog steeds die jongensachtige tred en felle ogen. Hij verwondert zich onveranderd over de grenzen die mensen zichzelf met hypotheeken en schoonfamilies opleggen.

Je zou kunnen zeggen: makkelijk voor zo'n type dat wegens zakelijk succes in het Midden-Oosten op z'n 34e financiële vrijheid verkreeg. Iets met waterzuiveringsinstallaties leverde voldoende op om een paar jaar 'rustiger' aan te doen. „Toen ik mijn bedrijf verkocht, ben ik mijn dromen verder gaan invullen. En geloof me. Daar heb je eigenlijk weinig geld voor nodig. Dromen zijn betaalbaar als je ze goed inricht.”

Dromen, daar gaat het om in zijn kleurrijke leven. Het opzetten van zijn zaak was net zo'n droom als de tocht die hij met een motor van Alaska naar Argentinië reed, dwars door onherbergzaam terrein. En toen kwam de motortocht over de Dodenweg in de Amazone en toen... En nu is het de zwarte jaguar die hem niet meer loslaat. Hij heeft het allemaal voor elkaar. Mooie wervende folders en een naadloos sluitend marketingplan, waarmee sponsors over de streep worden getrokken om het heilige doel te bereiken. Kleine en grote bijdragen, ze zijn allemaal welkom voor dit hogere plan.

„De legale en illegale hout-

Boskap en -branden vormen samen met jagers (inzet) de grootste vijanden.

kap in Brazilië en het wankele bestaan van de jaguar gaan hand in hand. Ieder jaar wordt er ter grootte van half België aan regenwoud gekapt. Er wordt letterlijk in de longen van onze planeet gehakt. Daardoor verdwijnt de natuurlijke omgeving van jaguars en ander wild. We gaan er een unieke confronterende documentaire over maken. De zwarte jaguar heeft zich nog nooit in het wild laten filmen. Waarom wij dit mysterie wel zullen onttrafen?”

Expeditie moet bedreigde roofdiersoort van ondergang redden

een lange adem. We zullen desnoods drie jaar daar in die jungle zitten.”

Wat op zijn lijstje 'nog te doen' stond, is inderdaad uitgegroeid tot een aangrijpende expeditie onder de naam Team Onça Preta, de Braziliaanse naam voor zwarte jagu-

ar. Valks heeft het liever niet over zichzelf als stuwende kracht. Daarvoor hebben zich langzamerhand te veel mensen aangesloten bij zijn droom, zoals de voornaamste jaguar-kenner Leandro Silveira, die promoveerde op het dier. Ook gaat de Japanse cameraman Masahiro Lijma mee. Hij legde ooit de al even mysterieuze sneeuwkat vast.

Het lijkt vaak dat dromen komen aanwaaien, maar altijd hebben ze ergens een oorsprong. De fascinatie voor de zwarte jaguar ligt volgens Valks misschien wel besloten in een cassette van Walt Disney, die hij als kind kreeg. „Een van de boeken ging over wildlife. Ik heb als gebiologeerd naar een foto van een zwarte jaguar gekeken, waarschijnlijk opgenomen in een dierentuin. En vergeet niet: ik ben een kind van het platteland. Ik reed eerder op een paard dan op een fiets.”

Laten we eerlijk zijn: Valks volgt zijn dromen, maar het zijn wel dromen die een positief effect hebben op de kwetsbare wereld om hem en ons heen. De inkomsten van zijn boek gaan linea recta naar een weeshuis voor gehandicapten in Guatemala. De inkomsten die voortkomen uit de aanstaande documentaire komen ten goede aan de 2000 kilometer lange jaguarcorridor in Brazilië, waardoor jaguars zich vrij van het Amazonegebied naar het Pantanalgebied kunnen verplaatsen, ondanks de oprukkende menselijke bevolking en sloopwerk. „Ook zijn de inkomsten bedoeld om de veeboeren te compenseren voor vee dat door jaguars is

aangevallen. Ze hoeven dan geen jager in dienst te nemen die de beesten afknalt.”

Jaren de bush in voor een hoger doel, voor het boetseren

tafel hebben staan. Ik krijg in een versneld tempo rimpels en ervaar vaak het alleen-zijn. Dromen hebben een prijs.”

www.black-jaguar.org

Vervolg van pagina TA1

En daar zou het niet bij blijven. Ook in de dagen erna werd fout op fout gestapeld. „De volgende morgen nam de politie de zaak op een serieuze manier. Er kwam een buurtonderzoek en er werd een zogenoemd rechercheerijstands-team geformeerd. Agenten stonden bij S. voor de deur, maar hij weigerde ze aanvankelijk binnen te laten. Eenmaal binnen bleek dat de gevaarlijke zedendelinquent zijn beddengoed stond te wasen. Alléén maar beddengoed, op het moment dat een jong kind uit zijn straat onder alarmerende omstandigheden werd vermist. Maar ook dat werd niet verdacht genoeg gevonden.”

Een van de agenten, een parkeercontroleur die vanwege gerechtelijk vooronderzoek en kwam S. onder observatie. „Zijn telefoon werd afgeluisterd, zijn woning bewaakt met een camera en er werd een observatieteam ingezet. In dat onderzoek had er een huiszoekings kunnen komen, we smeekten er praktisch ieder dag om. Vergoef. Ook mochten agenten niet met lijkenhonden langs de woningen aan de Mozartplaats lopen, terwijl die dieren gearandeerd waren aangeslagen.

den en in ieder geval nog toonbaar geweest voor familie, iets dat uitermate belangrijke is voor nabestaanden.”

Observatie

Enkele dagen later kwam er een gerechtelijk vooronderzoek en kwam S. onder observatie. „Zijn telefoon werd afgeluisterd, zijn woning bewaakt met een camera en er werd een observatieteam ingezet. In dat onderzoek had er een huiszoekings kunnen komen, we smeekten er praktisch ieder dag om. Vergoef. Ook mochten agenten niet met lijkenhonden langs de woningen aan de Mozartplaats lopen, terwijl die dieren gearandeerd waren aangeslagen.

De smiecht

Opnieuw werd mr. Raab geconfronteerd met een botsing van twee fundamentele rechten: het recht op vrijheid van meningsuiting tegenover het recht op bescherming van eer en goede naam.

Simon had de raadsman in het verleden herhaaldelijk om rechtspraak verzocht. Dat hield toen steeds verband met handel in softdrugs.

Ongeveer twee jaar geleden was de coffeeshop van Simon op last van de gemeente gesloten. Nadien had hij nog geprobeerd zijn handel in softdrugs voort te zetten onder de vlag van een winkel in kinderklaren. Tevergeefs, want ook die winkel was, wederom op last van de gemeente, gesloten.

Enige tijd daarna was hij bovendien door de politierechter veroordeeld tot een werkstraf voor handel in softdrugs.

Door schade en schande wijs geworden had Simon de softdrugs afgevoerd en was hij eigenaar en uitbater van een horecagelegenheden geworden.

RECHT VOOR Z'N RAAB

Voor Wim Hulst, lijsttrekker van een politieke partij, was dit aanleiding geweest om Simon stevig aan te pakken in zijn columns op internet.

Onder het mom van „eens een dief, altijd een dief” had Wim betoogd dat de antecedenten en de achtergrond van Simon tot geen andere conclusie konden leiden dan dat hij (Simon) zijn vroegere activiteiten weer zou oppakken onder een nieuwe dekmantel.

Als fervent tegenstander van soft- en harddrugs had Wim gemeend hard te moe-

ten uithalen naar Simon, te meer omdat de bestrijding van drugs één van de belangrijkste speerpunten van zijn politieke partij vormde.

In feite wilde Wim zich voor eigen gewin en ten koste van Simon profileren als een politieke hardliner. Hij dacht en handelde daarbij als een sluw vos.

Doorzichtig als menig politicus kan zijn had Wim zich ter voorkoming van een aangifte wegens smaad proberen in te dekken door zijn betoog als een politieke discussie voor te stellen.

In werkelijkheid bevatten de columns echter de beschuldiging dat Simon zich schuldig maakte of zou gaan maken aan een misdrijf. Een of ander politiek sausje kon dat niet, althans onvoldoende, maskeren.

Wim had, zoals het een gladder politicus betaamt, nog een ander slimmigheidje bedacht. Zo had hij de op feiten gebaseerde en de op verdachtmakingen gebaseerde tekstdedeeltes in zijn columns bewust met elkaar vermengd.

Mr. Raab rekende echter genadeloos met Wim af, bij zijn juridische zoektocht naar het slachtoffer van hem aan een zaak van hoger belang: het recht op privacy.

De columns van Wim waren weliswaar feitelijk en zakelijk van aard, maar ze bevatten voor een deel ook veronderstellingen en verdachtmakingen die niet op feiten berustten. Daarbij kwam dat de opzet en toonzetting van de columns zodanig was, dat het aanbrennen van een spitsing tussen wel en niet toegestane tekstdedeeltes niet goed doenlijk was. Bovendien had Wim bewust ervoor gekozen om zijn columns op internet te plaatsen. Hij had zich moeten realiseren dat hij zijn woorden dan des te zorgvuldiger had dienen te kiezen.

Mr. Raab verzekerde zijn cliënt dat hij bij de rechter van zijn recht op vrijheid van (juridische) meningsuiting ten volle gebruik zou maken om te betogen dat het recht op privacy van Simon in dit geval diende te prevaleren boven het recht van meningsuiting van Wim, de smiecht.

„Mysterie van de jungle nog nooit in het wild gefilmd”

Met uitsterven bedreigd vanwege zijn prachtige pels.

FOTO: GETTY IMAGES

van dromen. Geen inkomsten en leven met minimale middelen. Geen eigen huis en haard. Armoede of rijkdom? „Beide. Ik heb goede vrienden en familie. Ik neem ze in mijn hart altijd mee. Soms ben ik stiekem wel jaloez op die gezellige warme gezinnen, die met kerst een kalkoen op

De magie rondom het roofdier blijft. Hij vertoont zich nooit.

FOTO'S: DE TELEGRAAF

'Fout op fout gestapeld'

en werd het lichaam van Chanel-Naomi onder de vloer gevonden. Haar moordenaar kreeg uiteindelijk levenslang zonder tbs: de rechters wilden niet risikeran dat het Monster van Assen ooit nog vrijkomt.

De betrokken politieagenten liepen nog jaren met hun frustraties en woede over de vele blunders in het onderzoek rond. „Ergens rond 2005 kwam er nog een documentaire op tv waarin politie en justitie het lef hadden om zich uitbreid op de borst te kloppen en dit een voorbeeld van een goed onderzoek te noemen. De waarheid is altijd onder de pet gehouden, laat staan dat er ooit lering uit deze kapitale fouten is getrokken. Met de vele blunders onlangs rond de zaak van het in Dordrecht vermoorde meisje, vinden wij dat dit verhaal eindelijk eens naar buiten moest komen.”

Yvonne Eleveld reageerde de afgelopen dagen geschokt, maar allerminst verbaasd op de stuitede ontboezemingen. „Ik heb altijd geweten dat heel veel is misggaan. Overigens heb ik niet de illusie dat de politie hier nog iets van opsteekt. Ik moet ze niet meer en heb al heel lang geleden het vertrouwen in de Nederlandse politie verloren.”

Chanel-Naomi Eleveld.

EIGEN FOTO